

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

Α ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 1

Α Τιμ. 1,1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν,

Α Τιμ. 1,1 Εγώ ο Παῦλος, ἀπόστολος του Ἰησοῦ Χριστοῦ κατόπιν προσταγῆς του Θεοῦ, του Σωτήρος μας, και του Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, που εἶνα η ἐλπίδα μας,

Α Τιμ. 1,2 Τιμοθέω γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Α Τιμ. 1,2 στον Τιμόθεον, που εἶναι δια της πίστεως στο κήρυγμά μου γνήσιον πνευματικόν μου τέκνον, εἴθε η χάρις, το ἔλεος και η εἰρήνη να δοθῇ ἀπὸ τον Θεόν Πατέρα μας και ἀπὸ τον Χριστόν Ἰησοῦν, τον Κυριον μας.

Α Τιμ. 1,3 Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν

Α Τιμ. 1,3 Καθὼς σε εἶχα παρακελέσει τότε, που ἐπῆγαινα εἰς την Μακεδονίαν, να παραμείνῃς εἰς την Εφεσον, ἔτσι σε παρακαλῶ και τώρα να μείνῃς, δια να παραγγέλλῃς εἰς μερικοὺς και να συμβουλεύῃς να μη διδάσκουν διαφορετικὴν διδασκαλίαν ἀπὸ την του Ευαγγελίου,

Α Τιμ. 1,4 μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει·

Α Τιμ. 1,4 οὔτε να δίδουν προσοχὴν εἰς μύθους και εἰς τας ατελεώτους γενεαλογίας προγόνων, αι ἀποΐαι παρέχουν μᾶλλον αφορμὴν και παρασύρουν εἰς ἀνωφελεῖς και ἐπιβλαβεῖς

συζητήσεις και φιλονεικίας, παρά στο έργο της σωτηρίας, το οποίον με απείρους σοφούς τρόπους προσφέρεται από τον Θεόν στους ανθρώπους δια της πίστεως.

A Τιμ. 1,5

τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου,

A Τιμ. 1,5

Το δε τέλος και ο σκοπός της παραγγελίας μου είναι αγάπη από καθαρὰν και αγνήν καρδίαν και από συνείδησιν αγαθὴν, που δεν την ταρασσουν αι τύψεις, και από πίστιν ειλικρινή και ορθήν.

A Τιμ. 1,6

ὧν τινες ἀστοχήσαντες ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν,

A Τιμ. 1,6

Από αυτάς δε τας αρετάς μερικοὶ παρεξέκλιναν και ἔπεσαν ἔξω και παρεξετράπησαν εἰς κενὰς και ανωφελεῖς αργολογίας,

A Τιμ. 1,7

θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσι μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.

A Τιμ. 1,7

θέλοντες να παρουσιάζωνται ως διδάσκαλοι του Νομου, χωρίς να εννοῦν οὔτε εκείνα που λέγουν οὔτε εκείνα τα οποία προσφέρουν με τόσο αυθεντικὰς τάχα και κατηγορηματικὰς διαβεβαιώσεις.

A Τιμ. 1,8

Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται,

A Τιμ. 1,8

Ἡμεῖς βέβαια γνωρίζομεν ὅτι ο νόμος εἶναι καλός, εἴαν τον χρησιμοποιοῦ κανεὶς κατὰ τρόπον τον οποίον ἐδόθη.

A Τιμ. 1,9

εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις καὶ μητρολώαις, ἀνδροφόνοις,

A Τιμ. 1,9

Ἀς γνωρίζη δε καθένας, ὅτι ο Νομος δεν ἐδόθη και δεν ἔχει ἰσχὺν δια τον δίκαιον, του οποίου η συμπεριφορὰ ανταποκρίνεται εκ των προτέρων στον Νομον. Ἀλλ' ο Νομος ὑπάρχει και ἔχει ἰσχὺν ἐναντίον των παρανόμων και των ανυποτάκτων στο θεῖον θέλημα, ἐναντίον των ασεβῶν και

αμαρτωλών, εναντίον εκείνων που δεν έχουν τίποτε το όσιον και βεβηλώνουν τα πάντα. Εδόθη και έχει ισχύν δια τους πατροκτόνους και μητροκτόνους, δια τους φονείς των ανθρώπων,

A Τιμ. 1,10 πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται,

A Τιμ. 1,10 δια τους πόρνους, τους αρσενοκοίτας, δι' αυτούς, που πωλούν ως ανδράποδα τους ανθρώπους, δια τους ψεύστας και τους επιόρκους και δι' εκείνους, οι οποίοι διαπράττουν και ο,τι άλλο αντιστρατεύεται εις την ορθήν και αληθινήν διδασκαλίαν του Χριστού,

A Τιμ. 1,11 κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ.

A Τιμ. 1,11 αυτήν που είναι σύμφωνα με το Ευαγγέλιον της δόξης του μακαρίου Θεού και το οποίον Ευαγγέλιον το ενεπιστεύθη ο Θεός εις εμέ.

A Τιμ. 1,12 Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν,

A Τιμ. 1,12 Και ευχαριστώ τον Ιησούν Χριστόν, τον Κυριον μας, που με ενίσχυσε και εδυνάμωσεν στο έργον του Ευαγγελίου, διότι με ενέκρινεν άξιον της εμπιστοσύνης του και με έθεσεν εις την ιεράν αυτήν υπηρεσίαν του κηρύγματος

A Τιμ. 1,13 τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ,

A Τιμ. 1,13 εμέ, που ήμουν προηγουμένως βλάσφημος του αγίου ονόματός του, διώκτης και υβριστής του έργου του και της Εκκλησίας του. Αλλ' ελεήθην από τον Θεόν, διότι όσα τότε έκαμνα, τα έκαμνα εξ αγνοίας, ευρισκόμενος εις την κατάστασιν της απιστίας.

- A Τιμ. 1,14 ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- A Τιμ. 1,14 Ἀλλ' ἐδόθη εἰς ἐμὲ με το παραπάνω ἡ χάρις του Κυρίου ἡμῶν μαζί με την φωτισμένην πίστιν και την πλουσίαν αγάπην, που απορρέουν και προσφέρονται ἀπὸ τον Ἰησοῦν Χριστόν.
- A Τιμ. 1,15 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ·
- A Τιμ. 1,15 Ἀξιόπιστος εἶναι ὁ λόγος, που θα σου πω, και ἄξιος ολοψύχου και αδιστάκτου ἀποδοχῆς ἐκ μέρους ὅλων· ὅτι δηλαδή ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν στον κόσμον να σῶση τους ἀμαρτωλοὺς, μεταξύ των οποίων πρῶτος εἰμι ἐγώ.
- A Τιμ. 1,16 ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξῃται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.
- A Τιμ. 1,16 Ἀλλὰ δια τοῦτο ἀκριβῶς ἡλεήθην, δια να δείξῃ ολοκάθαρα ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς ἐμὲ, περισσότερο ἀπὸ οἰανδήποτε ἄλλον, ὅλην τὴν μακροθυμίαν του πρὸς παραδειγματισμόν και ἐνθάρρυνσιν ὅλων ἐκείνων, που ἐμελλαν να πιστεύσουν εἰς αὐτόν, δια να ἀπολαύσουν τὴν αἰωνίαν ζωὴν.
- A Τιμ. 1,17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
- A Τιμ. 1,17 Εἰς δε τον βασιλέα και κύριον ὅλων των αἰώνων και ὅλων των δημιουργημάτων, που ἐγιναν δια μέσου των αἰώνων, στον ἀφθαρτον, στον ἀόρατον, στον ἕνα και μόνον πάνσοφον Θεόν, ας εἶναι τιμὴ και δόξα στους αἰῶνας των αἰώνων· ἀμήν.
- A Τιμ. 1,18 Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα

- στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν,
Α Τιμ. 1,18 Αυτὴν τὴν ἐντολὴν παραθέτω εἰς τὰ χέρια σου, δια να τὴν φυλάξης πιστῶς, τέκνον Τιμόθεε, σύμφωνα με τὰς προφητείας καὶ τὰς ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἐλέχθησαν δια σε, δηλαδὴ να εἶσαι συνεχῶς ὁ καλὸς στρατιώτης, ὁ ἐπιστρατευμένος εἰς αὐτὰς με τὴν καλὴν στρατείαν,
- Α Τιμ. 1,19 ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσαντο περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν·
- Α Τιμ. 1,19 ἔχων τὴν ὀρθὴν πίστιν, ἀγαθὴν καὶ ἀκατάκριτον συνείδησιν, τὴν ὁποῖαν συνείδησιν μερικοὶ ἀπώθησαν, τὴν κατέπνιξαν καὶ τὴν ἐπέταξαν ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῶν καὶ ἐτοὶ κατέληξαν εἰς ναυάγιον τῆς πίστεως τῶν.
- Α Τιμ. 1,20 ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.
- Α Τιμ. 1,20 Ἀπὸ αὐτοῦ ἐστὶν ὁ Ὑμέναιος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος, τοὺς ὁποῖους ἀπεμάκρυνα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς παρέδωκα στὸν σατανάν. Τοὺς ἀπέκοψα δε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, δια να παιδαγωγηθοῦν με τὴν σωφρονιστικὴν αὐτὴν τιμωρίαν, ὥστε να μὴ διδάσκουν πλέον ψευδολογίας καὶ βλασφημίας.

Α ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 2

- Α Τιμ. 2,1 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων,
- Α Τιμ. 2,1 Σας παρακαλῶ, λοιπόν, καὶ σας προτρέπω πρῶτον ἀπὸ ὅλα να κάμνετε δεήσεις, προσευχάς, παρακλήσεις, εὐχαριστίας δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους,
- Α Τιμ. 2,2 ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ

σεμνότητι.

A Τιμ. 2,2

δια τους βασιλείς και δι' όλους εκείνους που κατέχουν αξιώματα και θέσεις μέσα εις την κοινωνίαν, ώστε να τους φωτίζη ο Θεός να κυβερνούν με σύνεσιν, δια να διερχώμεθα τον βίον μας ειρηνικόν και ήσυχον με κάθε ευσέβειαν και σεμνότητα.

A Τιμ. 2,3

τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,

A Τιμ. 2,3

Διότι το να προσευχώμεθα δια την πρόοδον και την σωτηρίαν των άλλων, αυτό είναι καλόν, ευάρεστον και ευπρόσδεκτον ενώπιον του Σωτήρος ημών Θεού,

A Τιμ. 2,4

ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

A Τιμ. 2,4

ο οποίος θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι, να προχωρήσουν και να λάβουν πλήρη και καθαράν γνώσιν της αληθείας (δια να βαδίσουν ανεπηρέαστοι από τας πλάνας στον δρόμον της σωτηρίας).

A Τιμ. 2,5

εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς,

A Τιμ. 2,5

Διότι ένας είναι ο Θεός, Θεός όλων ανεξαιρέτως των ανθρώπων, ένας είναι και ο μεσίτης μεταξύ του Θεού και των ανθρώπων, ο Ιησοῦς Χριστός, ο υἱός του Θεού, που ἐγένεν ἄνθρωπος

A Τιμ. 2,6

ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις,

A Τιμ. 2,6

και ἔδωκε τον εαυτόν του λύτρον δια την εξαγοράν και απολύτρωσιν όλων από την δουλείαν και τον θάνατον της αμαρτίας, γεγονός το οποίον επεμαρτυρήθη και επεβεβαιώθη από αυτόν τον ίδιον στους καθωρισμένους από τον Θεόν καιρούς.

A Τιμ. 2,7

εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, -ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι,- διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει

καὶ ἀληθείᾳ.

A Τιμ. 2,7

Δι' αὐτὴν δε τὴν μαρτυρίαν καὶ διακήρυξιν ἔχω κληθῆ καὶ τεθῆ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ κήρυξ καὶ ἀπόστολος-σας λέγω τὴν ἀλήθειαν ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ, δὲν ψεύδομαι-διδάσκαλος τῶν ἐθνικῶν, διὰ νὰ τοὺς φανερώσω τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀλήθειαν.

A Τιμ. 2,8

Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.

A Τιμ. 2,8

Θελῶ, λοιπὸν, νὰ προσεύχωνται οἱ ἄνδρες εἰς κάθε τόπον, νὰ υψώνουν πρὸς τὸν οὐρανὸν χεῖρα ἀμόλυντα ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν καὶ με πλουσίους τοὺς καρποὺς τῆς ἀρετῆς, νὰ προσεύχωνται χωρὶς ὀργῆς καὶ χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν καὶ ὀλιγοπιστίαν.

A Τιμ. 2,9

ὥσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσῷ ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ,

A Τιμ. 2,9

Επίσης αἱ γυναῖκες πρέπει νὰ προσεύχωνται με ἐνδυμασίαν σεμνήν, νὰ στολίζουν δε τὸν ἑαυτὸν τῶν με συστολὴν καὶ σεμνότητα καὶ σωφροσύνην καὶ ὄχι με ἐξεζητημένα πλεξίματα τῶν μαλλιών ἢ με χρυσὰ κοσμήματα ἢ με μαργαριτάρια ἢ με πολυτελὴ ἐνδύματα,

A Τιμ. 2,10

ἀλλ' ὃ πρέπει γυναῖξιν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν.

A Τιμ. 2,10

ἀλλὰ με ὅ,τι ταιριάζει εἰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς ἔργον τῶν τὴν εὐσεβειαν· δηλαδὴ τοὺς ταιριάζει νὰ στολίζωνται με ἔργα ἀγαθὰ.

A Τιμ. 2,11

Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ·

A Τιμ. 2,11

Ἡ γυναῖκα ἀς προσπαθῇ νὰ μαθαίνει τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου με ἡσυχίαν, χωρὶς νὰ ἐκτρέπεται εἰς πολυλογίαν καὶ θορύβους, ἀλλὰ με κάθε σεμνότητα καὶ ὑπακοήν.

- A Τιμ. 2,12 γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν
ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.
- A Τιμ. 2,12 Δεν επιτρέπω δε εἰς τὴν γυναῖκα νὰ διδάσκη εἰς τὰς
λατρευτικὰς συγκεντρώσεις τῶν πιστῶν, οὔτε νὰ κυριαρχή
καὶ νὰ ἐξουσιάζῃ ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ νὰ παραμένῃ ἡσυχος
χωρὶς ἀντιρρήσεις καὶ θορύβους.
- A Τιμ. 2,13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὐα·
- A Τιμ. 2,13 Ταιριάζει νὰ υποτάσσεται ἡ γυναῖκα, διότι ὁ Αἰὼς ἐπλάσθη
πρῶτος καὶ ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸν ἐπλάσθη ἡ Εὐα.
- A Τιμ. 2,14 καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν
παραβάσει γέγονε·
- A Τιμ. 2,14 Καὶ ὁ μὲν Αἰὼς δὲν ἠπατήθη ἀπὸ τὸν διάβολον, ἡ δὲ
γυναῖκα ἐξηπατήθη ἀπὸ τὴν υποβολὴν τοῦ πονηροῦ καὶ
ἔπεσεν εἰς τὴν παράβασιν.
- A Τιμ. 2,15 σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν
πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.
- A Τιμ. 2,15 Θα σωθῇ δὲ κάθε γυναῖκα διὰ τῆς τεκνογονίας, με τὴν
ἀπόκτησιν δηλαδὴ καὶ καλὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων τῆς,
ἐὰν βέβαια μείνουν μέχρι τέλους εἰς τὴν πίστιν πρὸς τοὺς
ἀνδρας τῶν, εἰς τὴν ἀγάπην πρὸς αὐτοὺς καὶ στὸν ἀγιασμόν
με τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν ἀγνότητά τῶν.

A ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 3

- A Τιμ. 3,1 Πιστὸς ὁ λόγος· εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου
ἐπιθυμεῖ.
- A Τιμ. 3,1 Αἰσιόπιστος καὶ ἀληθινὸς εἶναι ὁ λόγος, ποὺ θα σὰς πω· ἐὰν
κανεῖς ἐπιθυμὴ πολὺ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπισκόπου, καλὸν ἔργον
ἐπιθυμεῖ (ἐφ' ὅσον πράγματι ποθεῖ τὸ ἔργον τοῦ υψίστου
τούτου λειτουργήματος καὶ ὄχι τὴν τιμὴν τοῦ ἀξιώματος).
- A Τιμ. 3,2 δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μὶς γυναικὸς

ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον,
διδασκικόν,

A Τιμ. 3,2

Αλλ' ας ἔχη υπ' ὅψιν του, ὅτι το καλὸν ἔργον ταιριάζει εἰς
ἐκλεκτοὺς ἀνθρώπους. Πρέπει, λοιπόν, ὁ ἐπίσκοπος νὰ
εἶναι ἀμεμπτος καὶ ἀκατηγόρητος· νὰ εἶναι, σύζυγος μίας
μόνης γυναικὸς καὶ νὰ μὴν ἔχη συνάψει δεύτερον γάμον· νὰ
εἶναι ἐγκρατὴς καὶ προσεκτικὸς, σώφρων, σεμνός,
φιλόξενος, ἱκανὸς νὰ διδάσκη τοὺς ἄλλους τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ·

A Τιμ. 3,3

μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλ'
ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον,

A Τιμ. 3,3

νὰ μὴ εἶναι μέθυσος καὶ οργίλος, νὰ μὴ ἐκτρέπεται εἰς
χειροδικίας, νὰ μὴ εἶναι αἰσχροκερδὴς, ἀλλὰ νὰ εἶναι
ἐπιεικὴς, ἀφιλόνηκος καὶ φιλειρηνικὸς, ἀφιλάργυρος.

A Τιμ. 3,4

τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν
ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος·

A Τιμ. 3,4

Νὰ προϊσταται δε καὶ νὰ κυβερνᾷ με σύνεσιν τὸ σπίτι του,
νὰ ἔχη τέκνα καλῶς παιδαγωγημένα, ὥστε νὰ
υποτάσσωνται με κάθε σεμνότητα.

A Τιμ. 3,5

εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προσῆναι οὐκ οἶδε, πῶς
ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται;

A Τιμ. 3,5

Εάν δε κανεὶς δὲν γνωρίζῃ νὰ κυβερνᾷ καλὰ τὸ σπίτι του,
πῶς θὰ ἐνδιαφερθῇ καὶ θὰ φροντίσῃ ὀρθῶς διὰ τὴν
ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ;

A Τιμ. 3,6

μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ
διαβόλου.

A Τιμ. 3,6

Πρέπει ἀκόμη νὰ μὴν εἶναι νεοφώτιστος καὶ νεοπροσήλυτος
εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ μὴν υπερηφανευθῇ ἀπὸ
το ἀξίωμα καὶ πέσῃ ἔτσι εἰς τὴν ἰδίαν καταδίκην, πού ἐπεσε
διὰ τὴν ἀλαζονείαν τοῦ ὁ διάβολος.

A Τιμ. 3,7

δεῖ δὲ αὐτόν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν
ἐξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὄνειδισμόν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ

διαβόλου.

- A Τιμ. 3,7 Πρέπει δε, εκτός αυτών που είπαμεν ανωτέρω, να έχη και καλήν μαρτυρίαν περί της αμέμπτου ζωής του από τους έξω της Εκκλησίας ανθρώπους, δια να μη περιπέση στον περίγελων και τον χλευασμόν των ανθρώπων και συλληφθή έτσι εις την παγίδα του διαβόλου.
- A Τιμ. 3,8 Διακόνους ώσαύτως σεμνούς, μή διλόγους, μή οἴνω πολλῷ προσέχοντας, μή αἰσχροκερδεῖς,
- A Τιμ. 3,8 Επίσης οι διάκονοι πρέπει να είναι σεμνοί, όχι διπλοπρόσωποι που δια λόγους καλακειας η συμφέροντος άλλα να λέγουν στον ένα και άλλα στον άλλον. Να μη δίνουν την καρδιά τους στο πολύ κρασί, να μη είναι αισχροκερδεῖς.
- A Τιμ. 3,9 ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει.
- A Τιμ. 3,9 να γνωρίζουν και να κρατούν καλά τας μυστηριώδεις αληθείας της πίστεως με καθάραν και αμόλυντον την συνείδησιν, με βίον δηλαδή άμεμπτον.
- A Τιμ. 3,10 καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἴτα διακονείτωσαν ἀνέγκλητοι ὄντες.
- A Τιμ. 3,10 Και αυτοί θα εξετάζονται προηγουμένως και θα εξελέγχωνται με προσοχήν και έπειτα θα αναλαμβάνουν το έργον της διακονίας, εφ' όσον πράγματι αποδειχθούν, ότι είναι άμεμπτοι και ακέραιοι.
- A Τιμ. 3,11 γυναῖκας ώσαύτως σεμνάς, μή διαβόλους, νηφαλίους, πιστάς ἐν πᾶσι.
- A Τιμ. 3,11 Αι δε διακόνισσαι επίσης πρέπει να είναι σεμναί, απηλλαγμένοι από το πάθος της κακολογίας, και συκοφαντίας, εγκρατεῖς και προσεκτικάί, πισταί εις όλα τα καθήκοντα των.
- A Τιμ. 3,12 διάκονοι ἔστωσαν μιᾷς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων.

- A Τιμ. 3,12 Οι διάκονοι ας είναι σύζυγοι μια γυναικός και να μην έχουν έλθει εις δεύτερον γάμον· να προΐστανται και να παιδαγωγούν καλώς τα παιδιά των και όλην των την οικογένειαν.
- A Τιμ. 3,13 οί γάρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ πολλὴν παρρῆσίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- A Τιμ. 3,13 Διότι ἐκεῖνοι, οἱ οποίοι με σύνεσιν καὶ φόβον Θεοῦ διηκόνησαν καλῶς καὶ διακονοῦν, αποκτοῦν καλὸν βαθμὸν, προάγονται δηλαδή στο ἀξίωμα τοῦ ιερέως καὶ τοῦ ἀρχιερέως· ἐπὶ πλέον δε αποκτοῦν τόλμην καὶ θάρρος να ομολογοῦν καὶ να κηρύττουν τὴν πίστιν στον Ἰησοῦν Χριστόν.
- A Τιμ. 3,14 Ταῦτά σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τάχιον·
A Τιμ. 3,14 Σου τα γράφω αὐτά ἔχων τὴν ἐλπίδα, ὅτι σύντομα θα ἔλθω εἰς σε, δια να σου πω καὶ προφορικῶς περισσότερα.
- A Τιμ. 3,15 ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἣτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζώντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας.
- A Τιμ. 3,15 Εἰάν ὁμως ἀργοπορήσω, σου τα γράφω δια να γνωρίζης πως πρέπει να ζῆς καὶ να φέρεσαι στον οἶκον τοῦ Θεοῦ, ο οποίος οἶκος εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος. (Εἶναι αὐτὴ θεοσύστατος, ζων οργανισμὸς ἐπὶ ἀσαλεύτου βάσεως ἐδραιωμένος, φορεὺς τῆς αἰωνίου θείας ἀληθείας. Θεμέλιος λίθος καὶ κεφαλὴ τῆς εἶναι ὁ Χριστός, πλήρωμα δε αὐτῆς οἱ πιστοί, κλήρος καὶ λαός). Καὶ ἡ Ἐκκλησία αὐτὴ εἶναι στῦλος καὶ στερεὸν θεμέλιον τῆς ἀληθείας.
- A Τιμ. 3,16 καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.
- A Τιμ. 3,16 Καὶ πράγματι εἶναι μεγάλο τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας,

ὥπως μας το ἐδίδαξεν ὁ Κύριος. Ὁ Θεὸς ἐφανερώθη με
σάρκα ἀνθρωπίνην ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων, ἐμαρτυρήθη με
τὰ καταπληκτικὰ σημεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὡς ὁ
ἀπόλυτα ἀναμάρτητος καὶ δίκαιος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐγένεν
ορατὸς ὡς ἄνθρωπος ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, ἐκηρύχθη μεταξὺ
τῶν ἐθνικῶν, ἐπιστεύθη στὸν κόσμον ὡς σωτὴρ τοῦ κόσμου,
ἀνελήφθη στὸς οὐρανοὺς με δόξαν.

Α ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 4

- Α Τιμ. 4,1 Τὸ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς
ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι
πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων,
- Α Τιμ. 4,1 Το δε Ἅγιον Πνεῦμα ρητῶς λέγει καὶ προλέγει, ὅτι κατὰ
τοὺς κατόπιν χρόνους σκληρυμένοι μερικοί, ἐξ αἰτίας τῆς
αμαρτωλότητός των, θα ἀποστατήσουν ἀπὸ τὴν ὀρθὴν
πίστιν καὶ θα προσέχουν εἰς πνεύματα πλάνης καὶ εἰς
δαιμονικὰς διδασκαλίας.
- Α Τιμ. 4,2 ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν
συνείδησιν,
- Α Τιμ. 4,2 Θα δίδουν προσοχὴν καὶ πίστιν εἰς διδασκάλους τοῦ
ψεύδους καὶ τῆς πλάνης, οἱ οἱποῖοι θα ἔχουν ἀναίσθητον καὶ
ἀνάλητον, σαν καυτηριασμένην, τὴν συνείδησίν των.
- Α Τιμ. 4,3 κωλύόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς
ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ
ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.
- Α Τιμ. 4,3 Οἱ ἀσυνείδητοι αὐτοὶ ψευδολόγοι θα ἐμποδίζουν τοὺς
ἀνθρώπους νὰ ἔρχωνται εἰς γάμον, θα διδάσκουν ὅτι πρέπει
νὰ ἀπέχουν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ φαγητὰ, τὰ ὁποῖα ἐν τούτοις ὁ
ἴδιος ὁ Θεὸς τα ἔδωκε, διὰ νὰ τα τρώγουν καὶ τα
ἀπολαμβάνουν με εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Θεόν οἱ πιστοὶ

- και οι προχωρημένοι εις την πλήρη γνώσιν της αληθείας.
- A Τιμ. 4,4 ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον·
- A Τιμ. 4,4 Διότι κάθε τι, που ἐκτίσεν ο Θεός και το ἔδωσε προς τροφήν στους ανθρώπους, εἶναι καλόν και κανένα ἀπὸ αὐτὰ δεν εἶναι μολυσμένον και ἄξιον περιφρονήσεως, ἀρκεῖ μόνον να λαμβάνεται με ευγνωμοσύνην και ευχαριστίαν προς τον Θεόν.
- A Τιμ. 4,5 ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.
- A Τιμ. 4,5 Διότι κάθε τι προς τροφήν γίνεται καθαρὸν και ἅγιον με τον λόγον και την προσευχήν μας προς τον Θεόν.
- A Τιμ. 4,6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἥ παρηκολούθηκας.
- A Τιμ. 4,6 Εἰάν αὐτὰ προσφέρῃς στους ἀδελφούς και τα θέτῃς πάντοτε ὑπ' ὅπιν των, θα ἀναδειχθῇς ο καλὸς διάκονος του Ἰησοῦ Χριστοῦ, που θα τρέφεσαι συγχρόνως με τα λόγια της φωτισμένης πίστεως και της υγιούς διδασκαλίας, την ὁποίαν ἔχεις παρακολουθήσει.
- A Τιμ. 4,7 τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ, γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν·
- A Τιμ. 4,7 Αφινε κατὰ μέρος και μη δίδῃς σημασίαν στους ἀνιέρους και τους ἀκαθάρτους μύθους, με τους ὁποίους μόνον ὠρισμένα γραῖδια εὐρίσκουν ευχαρίστησιν να ἀσχολοῦνται. Να γυμνάζῃς δε, να ἀσκῇς και να συνηθίζῃς τον εαυτὸν σου εις την ἀληθινὴν εὐσέβειαν.
- A Τιμ. 4,8 ἢ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος, ἢ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.
- A Τιμ. 4,8 Διότι ἡ μεν σωματικὴ γυμναστικὴ και ἐξάσκησις ὀλίγον χρόνον και εις μικρὰ ζητήματα εἶναι ὠφέλιμος, διότι ἀναφέρεται στο φθαρτὸν μόνον σῶμα. Ἡ εὐσέβεια ὁμως

είναι ωφέλιμος εις όλα, εις την ψυχήν και στο σώμα, διότι υπόσχεται και προσφέρει αγαθά, δια την παρούσαν και την μέλουσα ζωήν.

A Τιμ. 4,9

πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος·

A Τιμ. 4,9

Αυτὸς δε ὁ λόγος, που σου γράφω, εἶναι ἀξιόπιστος καὶ ἄξιος νὰ γίνῃ δεκτὸς με ὅλην τὴν καρδίαν.

A Τιμ. 4,10

εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

A Τιμ. 4,10

Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ ἡμεῖς κοπιᾶζομεν καὶ γινόμεθα ἀντικείμενον ἐμπαιγμῶν καὶ εἰρωνειῶν, διότι ἔχομεν τὰς ἐλπίδας μας στὸν ζῶντα Θεόν, ὁ ὁποῖος εἶναι σωτὴρ καὶ τροφοδότης ὅλων τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα δε σωτὴρ τῶν πιστῶν, στοὺς ὁποῖους χαρίζει τὴν αἰωνίαν ζωήν.

A Τιμ. 4,11

Παράγγελλε ταῦτα καὶ διδάσκει.

A Τιμ. 4,11

Αὐτὰ νὰ παραγγέλλῃς συνεχῶς, αὐτὰ που σου γράφω νὰ διδάσκῃς.

A Τιμ. 4,12

μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ.

A Τιμ. 4,12

Κανεῖς ας μὴ προκαταλαμβάνεται καὶ ας μὴ καταφρονῇ τὸ νεαρόν τῆς ηλικίας σου, ἀλλὰ συ, καίτοι εἶσαι νέος ἀκόμη, νὰ γίνῃς τύπος καὶ παράδειγμα τῶν πιστῶν στὸν λόγον σου, εἰς τὴν συναναστροφήν σου με τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, εἰς τὴν ἀγάπην που θα δεικνύῃς πρὸς τοὺς ὅλους, εἰς τὴν πνευματικὴν ζωήν, εἰς τὴν φωτισμένην πίστιν, εἰς τὴν ἀγνότητα καὶ καθαρότητα τῆς ζωῆς σου.

A Τιμ. 4,13

ἕως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.

A Τιμ. 4,13

Ἔως ὅτου ἔλθω νὰ ἐπιδίδεσαι με ἐπιμέλειαν καὶ προσοχήν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Γραφῶν, εἰς τὴν παρηγορίαν καὶ νουθεσίαν τῶν πιστῶν, εἰς τὴν διδασκαλίαν ὅλων.

- A Τιμ. 4,14 μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.
- A Τιμ. 4,14 Μὴ ἀδιαφορῆς καὶ μὴ παραμελῆς το χάρισμα, που υπάρχει εἰς σε, καὶ το ὁποῖον σου ἐδόθη με ἐπίθεσιν τῶν χειρῶν τῆς τάξεως τῶν πρεσβυτέρων, σύμφωνα με προφητικὴν ἀποκάλυψιν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ.
- A Τιμ. 4,15 ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.
- A Τιμ. 4,15 Αὐτά, που σου γράφω, νὰ τα μελετᾷς πάντοτε· μέσα εἰς αὐτά νὰ μένης με τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν, διὰ νὰ γίνῃ ἔτσι φανερά ἡ πρόοδός σου εἰς ὅλους, καὶ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς καλὸν παράδειγμα.
- A Τιμ. 4,16 ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ, ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.
- A Τιμ. 4,16 Νὰ ἀγρυπνῆς καὶ νὰ παρακολουθῆς με προσοχὴν τὸν ευτὸν σου καὶ τὴν διδασκαλίαν σου. Εὔμενε εἰς αὐτά, διότι ὅταν κάμνης αὐτό, που σου συνιστῶ, θὰ σώσης καὶ τὸν εαυτὸν σου καὶ ἐκείνους που σε ἀκούουν.

A ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 5

- A Τιμ. 5,1 Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξης, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς,
- A Τιμ. 5,1 Μὴ ἐπιπλήξης, καὶ μάλιστα με ἀπότομον τρόπον, γεροντότερον, ἀλλὰ νὰ τὸν προτρέπῃς καὶ νὰ τὸν παρηγορῆς ὡς πατέρα, τοὺς δὲ νεωτέρους κατὰ τὴν ἡλικίαν νὰ τοὺς συμβουλεύῃς καὶ νὰ τοὺς καθοδηγῇς ὡς ἀδελφούς.
- A Τιμ. 5,2 πρεσβυτέρας ὡς μητέρας, νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ.

- A Τιμ. 5,2 Τας ηλικιωμένας να τας προτρέπης και ενθαρρύνης σαν μητέρας, τας νεωτέρας κατά την ηλικίαν να τας νουθετήσας σαν αδελφάς, κρατών τον ευατόν σου εις πάσαν αγνότητα και καθαρότητα.
- A Τιμ. 5,3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας.
- A Τιμ. 5,3 Να τιμάς και να υπολήπτεσαι τας χήρας, τας πραγματικάς χήρας, αὐτάς αι οποίαι ζουν με σεμνότητα και σωφροσύνην.
- A Τιμ. 5,4 εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀποδίδοναι τοῖς προγόνοις· τοῦτο γάρ ἐστι καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
- A Τιμ. 5,4 Εάν δε καμμιά χήρα ἔχη παιδιά η εγγόνια, ας μανθάνουν αὐτά να σέβωνται πρῶτον την οικογένειάν των και να ανταποδίδουν ἀμοιβὰς στους προγόνους των, ἀπέναντι των ὅσων ἔλαβαν ἀπὸ αὐτοῦς, ὅταν ὡς παιδιά εἶχαν ἀνάγκην διατροφῆς και περιποιήσεως· διότι αὐτό εἶναι καλὸν και εὐάρεστον ἐνώπιον του Θεοῦ.
- A Τιμ. 5,5 ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπικεν ἐπὶ τὸν Θεὸν καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας·
- A Τιμ. 5,5 Η δε πραγματικὴ χήρα, η αγνή και σεμνή, η οποία μένει ἀπολύτως μονή, χωρὶς συγγενεῖς η ἀπογόνους, ἔχει ἀναθέσει ὅλας τας ἐλπίδας της στον Θεόν και ἀφιερώνει τας ἡμέρας και τας νύκτας της εις δεήσεις και προσευχάς.
- A Τιμ. 5,6 ἡ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθνηκε.
- A Τιμ. 5,6 Η χήρα ὅμως που ζη ἓνα σπάταλον και τρυφηλὸν βίον, καίτοι ζη ἓνα σωματικῶς, ἔχει ἐν τούτοις ἀποθάνει πνευματικῶς ἐξ αἰτίας των ἀμαρτιῶν της.
- A Τιμ. 5,7 καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾧσιν.
- A Τιμ. 5,7 Και αὐτά να παραγγέλλης και να συμβουλεύης εις τας χήρας, δια να εἶναι ἀμεμπτοι και ἀκατηγόρητοι.
- A Τιμ. 5,8 εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ,

τὴν πίστιν ἤρνηται καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων.

A Τιμ. 5,8

Εάν δε κανείς από τους απογόνους, περί των οποίων ἔκαμα λόγον ανωτέρω, δεν φροντίζει και δεν λαμβάνη πρόνοιαν δια τους ιδικούς του ανθρώπους και μάλιστα τους οικιακούς του, ἔχει αρνηθῇ την πίστιν και εἶναι χειρότερος από τον ἀπίστον, (ο οποίος ἐπὶ τέλους ἡμπορεῖ να ενδιαφέρεται δια τους οικιακούς του).

A Τιμ. 5,9

Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα
γεγονυῖα, ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή,

A Τιμ. 5,9

Χηρα ας κατατάσσεται εἰς την τάξιν των χήρων, δια να διακονῇ εἰς την Εκκλησίαν, εφ' ὅσον δεν εἶναι μικροτέρα των ἐξήντα ἐτῶν και ἔχει υπάρξει σύζυγος ἐνὸς μόνον ἀνδρὸς, χωρὶς να ἔχη ἔλθει εἰς δεύτερον γάμον.

A Τιμ. 5,10

ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἔτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε.

A Τιμ. 5,10

Πρέπει δε να ἔχη ἐκ μέρους των ἄλλων και την καλὴν μαρτυρίαν δια τα καλά της ἔργα· εἰς δηλαδή ἐθρεψε και ἀνέθρεψε με ἐπιμέλειαν τα τέκνα της, εἰς ἐφιλοξένησε με προθυμίαν και χωρὶς να λυπηθῇ ἔξοδα ἀνθρώπους, που δεν εἶχαν που να μείνουν, εἰς ἐπλυνε τα πόδια των Χριστιανῶν που ἤρχοντο ἀπὸ οδοιπορίαν, εἰς ἐπροθυμοποιήθη να βοηθήσῃ τους θλιβομένους, εἰς κατὰ το μέτρον των δυνάμεων της ἐπεδίωξε κάθε ἔργον καλωσύνης.

A Τιμ. 5,11

νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ
καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν,

A Τιμ. 5,11

Νεωτέρας ὁμως χήρας να μη τας δέχεσαι εἰς την τάξιν των διακονισσῶν, διότι ὅταν κυριευθῶν ἀπὸ ἐπιθυμίας και πόθους σαρκικῆς ζωῆς, ἀφανίζεται ἡ ἀγάπη των πρὸς τον Χριστόν και θέλουν να υπανδρευθῶν.

A Τιμ. 5,12

ἔχουσαι κρῖμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν·

A Τιμ. 5,12

Αυταὶ δε ἐπωμίζονται ευθύνην και καταδίκην, διότι την πρώτην αὐτῶν υπόσχεσιν, ὅτι θα μένουν πισταὶ στον

Χριστόν, την κατεπάτησαν.

A Τιμ. 5,13 ἄμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσι περιερχόμενοι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα.

A Τιμ. 5,13 Συγχρόνως δε αι νεώτεραι αὐταὶ χήραι μανθάνουν να εἶναι ἀργαί και να περιέρχωνται τα διάφορα σπίτια. Και εἶναι ὄχι μόνον ἀργαί, ἀλλὰ και φλύαροι και περίεργοι, λέγουσαι ἐκεῖνά που δεν πρέπει.

A Τιμ. 5,14 βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν.

A Τιμ. 5,14 Προς ἀποφυγὴν, λοιπόν, αὐτῶν των κινδύνων, θέλω αι νεώτεραι χήραι να υπανδρεύωνται, να ἀποκτον και να τρέφουν τα παιδιὰ των, να γίνωνται καλαὶ νοικοκυραὶ, ὥστε να μη δίδουν καμμίαν ἀφορμὴν στον ἐχθρόν της πίστεως, να ἐμπαίζη αὐτὰς και την πίστιν μας.

A Τιμ. 5,15 ἤδη γάρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ σατανᾶ.

A Τιμ. 5,15 Διότι, και τώρα που σου γράφω αὐτὰ, μερικάί παρεξετράπησαν εἰς ἀμαρτωλὴν ζωὴν ὀπίσω ἀπὸ τον σατανά.

A Τιμ. 5,16 εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.

A Τιμ. 5,16 Εἰς κανεὶς πιστὸς η καμμιὰ πιστὴ ἔχη στο σπίτι του πτωχὰς και ἐναρέτους χήρας, να παρέχῃ εἰς αὐτὰς ὅ,τι χρειάζεται δια την συντήρησίν των και ας μη ἐπιβαρύνεται η Ἐκκλησία, δια να βοηθῇ ἄλλας πραγματικὰς και ἀπροστατεῦτους χήρας.

A Τιμ. 5,17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ και διδασκαλίᾳ·

A Τιμ. 5,17 Οἱ πρεσβύτεροι, οἱ ὁποῖοι προΐστανται κατὰ τρόπον καλόν

και φροντίζουν και κοπιάζουν δια το ποιμνιόν των, ας κρίνονται άξιοι μεγαλυτέρας αμοιβής, μάλιστα δε εκείνοι που κοπιάζουν στο κήρυγμα και την διδασκαλίαν.

A Τιμ. 5,18 λέγει γάρ ή γραφή· βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις· καί· ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

A Τιμ. 5,18 Διότι και η Αγία Γραφή λέγει· “δεν θα δέσης και δεν θα κλείσης το στόμα του βωδιού, που αλωνίζει”· και “ο εργάτης είναι άξιος του μισθού του”.

A Τιμ. 5,19 κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.

A Τιμ. 5,19 Μη δέχεσαι και νην υιοθετής κατηγορίαν εναντίον πρεσβυτέρου, παρά μόνον όταν επιβεβαιώνεται με την μαρτυρίαν δύο η τριών μαρτύρων.

A Τιμ. 5,20 τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.

A Τιμ. 5,20 Αυτούς που συνεχώς αμαρτάνουν, χωρίς να έχουν προθυμίαν διορθώσεως, να τους ελέγξης ενώπιον όλων, δια να έχουν και οι άλλοι φόβον.

A Τιμ. 5,21 διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξης, χωρὶς προκρίματος μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν.

A Τιμ. 5,21 Σε εξορκίζω ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού και των εκλεκτών αγγέλων να φυλάξης αυτά, που σου γράφω χωρίς καμμίαν προκατάληψιν και χωρίς να κάμνης τίποτε κινούμενος από ευμενή προδιάθεσιν της καρδίας σου προς τους πταίστας.

A Τιμ. 5,22 χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἀμαρτίαις ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει.

A Τιμ. 5,22 Να μη απλώνης ταχέως και χωρίς προηγουμένην εξέτασιν τα χέρια σου, δια να χειροτονήσης κάποιον οὔτε να συμμετέχης και να αναλαμβάνης ευθύνην εις ξένας

αμαρτίας, εις αμαρτίας δηλαδή τας οποίας πιθανόν να διαπράξη ο χειροτονηθείς αναζίως· φύλαττε τον ευατόν σου αγνόν από όλα.

A Τιμ. 5,23 Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ' οἶνω ὀλίγω χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.

A Τιμ. 5,23 Να μη πίνης πλέον νερό κατά το φαγητόν σου, αλλά να χρησιμοποιήῃς και ολίγον οἶνον δια το στομάχι σου και δια τας συχνάς ασθενείας σου.

A Τιμ. 5,24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν·

A Τιμ. 5,24 Μερικῶν ἀνθρώπων αἱ αμαρτίαι εἶναι ολοφάνεροι, ὥστε να υποβοηθοῦν εἰς την ὀρθήν κρίσιν περὶ αὐτῶν. Εἰς μερικοὺς ὁμῶς ἀποκαλύπτονται κατόπιν. (Πρόσεχε, λοιπόν, να μη χειροτονήῃς κάτι τέτοιους ἀνθρώπους).

A Τιμ. 5,25 ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται.

A Τιμ. 5,25 Και τα καλὰ ἐπίσης ἔργα εἶναι ολοφάνερα και τα κακὰ ἔργα, που προσπαθοῦν οἱ πονηροὶ να τα ἀποκρύψουν, δεν εἶναι δυνατόν να μείνουν κρυμένα. Θα τα φανερώσῃ ὁ Θεός.

A ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 6

A Τιμ. 6,1 Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῇται.

A Τιμ. 6,1 Οσοι δούλοι εἶναι κάτω ἀπὸ τον ζυγὸν των ἀπίστων, ας θεωροῦν ἀξίους κάθε τιμῆς τους κυρίους των και ας φέρωνται ἀπέναντι αὐτῶν με σεβασμὸν και τιμὴν, δια να μη δίδουν ἀφορμὴν να συκοφαντῇται και να υβρίζεται τὸ ὄνομα του Θεοῦ και η διδασκαλία του Χριστοῦ.

- A Τιμ. 6,2 οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας μὴ καταφρονεῖωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβάνόμενοι.
- A Τιμ. 6,2 Οσοι δε ἔχουν ως κυρίους των πιστοὺς Χριστιανούς, ας μη τους περιφρονούν και ας μη παίρνουν πολύ θάρρος ἀπέναντί των, εκ του γεγονότος, ὅτι εἶναι ἀδελφοί δια του Χριστοῦ. Αλλά ας δουλεύουν περισσότερον, διότι αυτοὶ που ἀπολαμβάνουν τους καρποὺς της καλῆς εργασίας των, εἶναι πιστοὶ και ἀγαπητοὶ Χριστιανοί.
- A Τιμ. 6,3 Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,
- A Τιμ. 6,3 Αυτὰ να διδάσκης και να προτρέπης τους Χριστιανούς να τα τηροῦν. Εάν κανεῖς διδάσκη διαφορετικὰ και δεν μένη με υποταγὴν και πίστιν προσηλωμένος στους ἀγίους λόγους του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ και εις την διδασκαλίαν, που οδηγεῖ προς την ἀληθινὴν εὐσέβειαν,
- A Τιμ. 6,4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί,
- A Τιμ. 6,4 αὐτός εἶναι σκοτισμένος και φουσκωμένος ἀπὸ ἀλαζονείαν και ἐπαρσιν, χωρὶς να γνωρίζη τίποτε το ορθόν και οικοδομητικόν, ἀλλὰ κατέχεται ἀπὸ ἀσθένειαν και ἀσχολεῖται με νοσηρόν τρόπον γύρω ἀπὸ ματαίας συζητήσεις και λογομαχίας, ἀπὸ τας οποίας προέρχεται φθόνος, φιλονεικία, βλασφημίαι, υποψίαι ἀστήρικτοι και ἀδικοι.
- A Τιμ. 6,5 παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων.
- A Τιμ. 6,5 Απὸ αὐτὰς ἀκόμη προέρχονται ἀνωφελεῖς και μάταιαι

ασχολίαι ανθρώπων, που έχουν διεφθαρμένον τον νουν και έχουν στερηθή την αλήθειαν του Θεού και οι οποίοι θεωρούν την ευσέβειαν σαν ένα μέσον βιοπορισμού και εκμεταλλεύσεως των άλλων. Φεύγε μακριά από κάτι τέτοιους ανθρώπους.

- A Τιμ. 6,6 ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἢ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας.
A Τιμ. 6,6 Εἶναι πράγματι η ευσέβεια μεγάλος βιοπορισμός, όταν όμως ακολουθῆται ἀπὸ την ολιγάρκειαν.
- A Τιμ. 6,7 οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, ὃλον οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα·
A Τιμ. 6,7 Ολοι ας εἴμεθα ολιγαρκεῖς, διότι τίποτε δεν εφέραμεν στον κόσμον κατὰ την γέννησίν μας. Εἶναι δε ολοφάνερρον, ὅτι και τίποτε δεν ἠμποροῦμεν να βγάλωμεν ἀπὸ τον κόσμον και να πάρωμεν μαζή μας κατὰ την ὥραν του θανάτου μας.
- A Τιμ. 6,8 ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθῆσόμεθα.
A Τιμ. 6,8 Όταν δε ἔχωμεν τας ἀπαραιτήτους τροφὰς, κατοικίαν και σκεπάσματα δια να σκεπαζώμεθα, εἰς αὐτὰ θα ἀρκούμεθα.
- A Τιμ. 6,9 οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.
A Τιμ. 6,9 Εκείνοι που κατέχονται ἀπὸ την ἐπιθυμίαν των χρημάτων και θέλουν να πλουτήσουν, περιπίπτουν μέσα εἰς πειρασμὸν και εἰς παγίδα, που τους στήνει ο διάβολος, και εἰς ἐπιθυμίας πολλὰς και βλαβεράς, αἱ ὁποῖαι βυθίζουν τους ἀνθρώπους εἰς την καταστροφὴν και την ἀπώλειαν.
- A Τιμ. 6,10 ρίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς.
A Τιμ. 6,10 Διότι ρίζα ὅλων των κακῶν εἶναι η φιλαργυρία. Και μερικοί, οἱ ὁποῖοι ἐκυριεύθησαν ἀπὸ αὐτὴν και την σφοδρὰν

επιθυμίαν, που γεννά η φυλαργυρία δια το χρήμα, παρεπλανήθησαν και εξέκοψαν από την πίστιν και εκάρφωσαν τον ευτόν τους με πολλές οδύνas και πόνους, σαν με φοβερά καρφιά.

A Τιμ. 6,11 Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πρᾶότητα.

A Τιμ. 6,11 Σὺ δε, ὦ ἄνθρωπε του Θεοῦ, ἀπόφευγε ὅλα αὐτὰ τα αμαρτήματα και πάθη. Επιδίωκε δε να αποκτήσης την δικαιοσύνην, την ευσέβειαν, την πίστιν, την αγάπη, την υπομονήν, την πρᾶότητα.

A Τιμ. 6,12 ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

A Τιμ. 6,12 Να αγωνίζεσαι δε πάντοτε τον καλόν και ένδοξον αγώνα της χριστιανικής πίστεως και ζωής. Πιάσε γερά και κράτησε σφικτά την αιώνιον ζωήν, εις την οποίαν έχεις κληθή από τον Θεόν και έδωσες την καλήν ομολογίαν της υγιούς πίστεώς σου ενώπιον πολλών μαρτύρων προ του βαπτίσματός σου.

A Τιμ. 6,13 παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν,

A Τιμ. 6,13 Παραγγέλω εις σε ενώπιον του Θεοῦ, ο οποίος ως πηγὴ και χορηγός της ζωῆς ζωοποιεῖ τα πάντα, και ενώπιον του Ιησοῦ Χριστοῦ, ο οποίος εμαρτύρησεν εμπρός στον Ποντιον Πιλάτον την καλήν ομολογίαν, ὅτι εἶναι Υἱός του Θεοῦ και βασιλεύς των πάντων και ο μόνος διδάσκαλος της αληθείας,

A Τιμ. 6,14 τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

A Τιμ. 6,14 σου παραγγέλλω να κρατήσης και να διατηρήσης την εντολήν, που έλαβες, και την υποχρέωσιν που ανέλαβες

κατά το βάπτισμα και κατά την χειροτονίαν σου,
αμόλυντον, άμεμπτον και ανωτέραν από κάθε κατηγορίαν
μέχρι της ενδόξου και επισήμου εμφανίσεως του Κυρίου
ημών Ιησού Χριστού,

A Τιμ. 6,15 ἦν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης,
ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν
κυριευόντων,

A Τιμ. 6,15 την οποίαν ἐνδοξον εμφάνισιν θα δείξη ὁ Θεός κατά τους
καθωρισμένους καιρούς, ὁ μακάριος καὶ ὁ μόνος
εξουσιαστής, ὁ βασιλεὺς των βασιλευόντων καὶ ὁ κύριος
των κυριευόντων·

A Τιμ. 6,16 ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν
εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὧ τιμὴ καὶ
κράτος αἰώνιον· ἀμήν.

A Τιμ. 6,16 αὐτός, ὁ ὁποῖος μόνος ἔχει ἀπὸ τον εαυτὸν του την
ἀθανασίαν καὶ αἰωνιότητα, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ στο
ἀπλησίαστον δι' ὅλα τα δημιουργήματα φῶς καὶ τὸ ὁποῖον
κανεῖς ἀπὸ τους ἀνθρώπους οὔτε εἶδε οὔτε ἡμπορεῖ νὰ ἴδῃ.
Εἰς αὐτὸν δε ἀνήκει ἡ τιμὴ καὶ ἡ αἰωνία καὶ ἀκατάλυτος
εξουσία. Ἀμήν.

A Τιμ. 6,17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ
ὕψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἡλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι,
ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα
πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν,

A Τιμ. 6,17 Εἰς τους πλουσίους τῆς παρούσης ζωῆς παραγγέλλε νὰ μὴ
αλαζονεύονται καὶ υπερηφανεύονται οὔτε νὰ θεμελιώνουν
τας ἐλπίδας των εἰς τὴν ἀβεβαιότητα τοῦ πλούτου, ἀλλὰ νὰ
ἐλπίζουν στον ζῶντα Θεόν, ὁ ὁποῖος παρέχει τὰ πάντα εἰς
ἡμᾶς πλουσίως, διὰ νὰ τὰ ἀπολαμβάνωμεν·

A Τιμ. 6,18 ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους
εἶναι, κοινωνικοῦς,

A Τιμ. 6,18 παράγγελλε εἰς αὐτοὺς νὰ πράττουν ἀγαθὰ ἔργα, νὰ

γίνονται πλούσιοι όχι εις άψυχα και επικίνδυνα χρήματα, αλλ' εις καλά έργα. Να είναι πρόθυμοι εις μετάδοσιν των αγαθών, που τους έχει δώσει ο Θεός, καταδεκτικοί και ομιλητικοί,

A Τιμ. 6,19 άποθησαυρίζοντας έαυτοίς θεμέλιον καλόν εις τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς.

A Τιμ. 6,19 δια να αποθησαυρίζουν προς μεγάλην των ωφέλειαν θεμέλιον καλόν και αμετακίνητον στο μέλλον, δια να κερδήσουν και κρατήσουν πάντοτε την αιώνιον ζωήν

A Τιμ. 6,20 Ὡς Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἑκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως,

A Τιμ. 6,20 Ω Τιμόθεε, την ιερὰν παρακαταθήκην των αληθειών του Ευαγγελίου φύλαξε την ακεραίαν και ανόθευτον και απόφευγε τας ανιέρους ματαιολογίας και αντιλογίας της πλάνης η οποία φέρει το πλαστόν και ψεύτικον όνομα της γνώσεως.

A Τιμ. 6,21 ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ· ἀμήν.

A Τιμ. 6,21 Αυτήν δε την ψεύτικην γνώσιν έχοντες μερικοί ως επάγγελμα των και έργον των εξέπεσαν από την πίστιν και επλανήθησαν. Είθε η χάρις να είναι πάντοτε μαζί σου. Αμήν.